

ΕΞΕΛΙΞΗ Ή ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ;

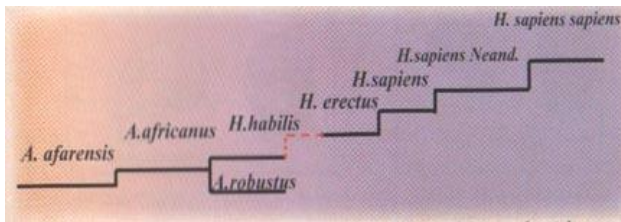
(B')

B. ΠΟΛΙΤΗ

Κεφάλαιο 11

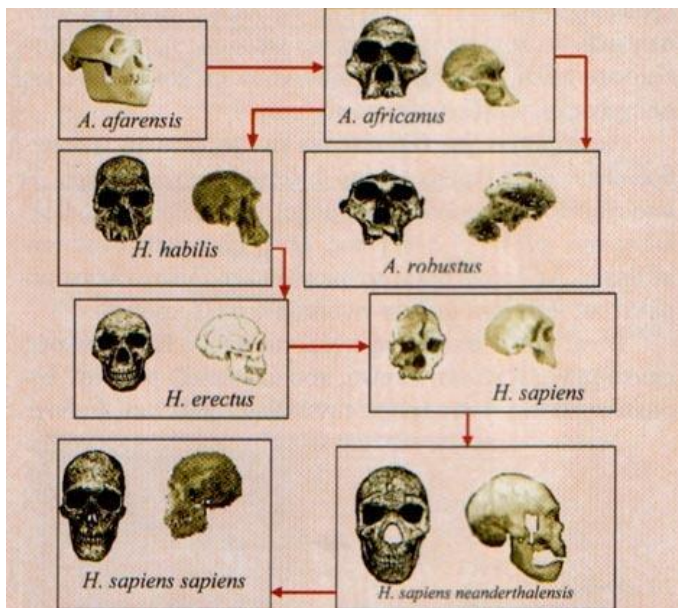
Οι πιθήκοι υπήρξαν, πράγματι, πρόγονοι των ανθρώπων; Δεν είναι λίγες οι φορές που οι ίδιοι οι Εξελικτικοί επιστήμονες βρισκόμενοι σε αμηχανία και πραγματικό αδιέξοδο ως προς το να εξηγήσουν με σαφήνεια γεγονότα σαν αυτά που είδαμε παραπάνω, και που έχουν σχέση μι: τη θεωρία της Εξέλιξης, προστρέχουν στη μέθοδο του συγκαλυμμένου ψεύδους ή, για να μην είμαστε πολύ καυστικοί, προβαίνουν σε εσκεμμένα μη ορθή και μη αληθινή πληροφόρηση.

Ας πάρουμε για παράδειγμα την περίπτωση των ανθρώπινων απολιθωμάτων που βρέθηκαν μέχρι σήμερα. Τι υποστηρίζουν λοιπόν οι υπέρμαχοι της θεωρίας της Εξέλιξης των ειδών; Ο άνθρωπος, λένε, είναι απόγονος των πιθήκων. Ας δούμε όμως το θέμα όσο το δυνατό λεπτομερέστερα, αλλά και με όσο γίνεται πιο απλό τρόπο.

Εικόνα 9. Η πορεία των «πιθηκοειδών» (*Australopithecus afarensis*) μέχρι το σύγχρονο άνθρωπο (*Homo sapiens sapiens*), σύμφωνα με τη γνώμη των υπέρμαχων της θεωρίας της Εξέλιξης.

Είναι κοινά αποδεκτή ανάμεσα στους Εξελικτικούς επιστήμονες η γενική άποψη, που απεικονίζεται στην εικόνα 9 και αφορά την δήθεν εξελικτική διαδοχική πορεία από τον αρχικό πρόγονο του ανθρώπου μέχρι τον σημερινό άνθρωπο. Ένα μεγάλο χρονικό διάστημα που παραμένει κενό, λόγω της έλλειψης ευρημάτων, σημειώνεται με κόκκινη διακεκομμένη γραμμή. Σ' αυτή την - υποτιθέμενη - εξελικτική διαδοχική πορεία πολλά θα μπορούσε να παρατηρήσει κάποιος, με τη βοήθεια και των ενδεικτικών φωτογραφιών από τα αντίστοιχα κρανία των ειδών που αναφέρονται στην εικόνα 10.

Εικόνα 10. Η πορεία που ακολούθησαν, σύμφωνα με τον ισχυρισμό των Εξελικτικών επιστημόνων, τα πιθηκοειδή μέχρι την εμφάνιση του σημερινού ανθρώπου (τα κρανία είναι φωτογραφίες ή ακριβείς αναπαραστάσεις διαφόρων ευρημάτων).

Εικόνα 10. Η πορεία που ακολούθησαν, σύμφωνα με τον ισχυρισμό των Εξελικτικών επιστημόνων, τα πιθηκοειδή μέχρι την εμφάνιση του σημερινού ανθρώπου (τα κρανία είναι φωτογραφίες ή ακριβείς αναπαραστάσεις διαφόρων ευρημάτων).

Australopithecus afarensis

Χαρακτηρίζεται από τους Εξελικτικούς επιστήμονες ως ο νεότερος πρόγονος του σημερινού ανθρώπου. Υπολογίζουν ότι το είδος αυτό έζησε πριν από 4 έως 2,5 εκατομμύρια χρόνια. Η χωρητικότητα του μεγαλύτερου εγκεφάλου που βρέθηκε ήταν 500 κυβικά εκατοστά (κ.εκ.). Υποστηρίζεται ότι περπατούσε όρθιος (Lovejoy, 1975 και Susman et al., 1984), όπως και όλα τα είδη των Australopithecus και των Homo.

Australopithecus africanus

Υπολογίζουν ότι το είδος αυτό έζησε πριν από 2 έως 3 εκατομμύρια χρόνια. Η χωρητικότητα του μεγαλύτερου κρανίου που βρέθηκε ήταν 485 κ. εκ.

Australopithecus robustus

Υπολογίζεται ότι έζησε πριν από 2 έως 1,5 εκατομμύρια χρόνια, ενώ σύμφωνα με άλλους πριν από 1,8 έως 1 εκατομμύριο χρόνια, και εξαφανίστηκε χωρίς να αφήσει απογόνους. Η χωρητικότητα του κρανίου του ήταν περίπου 530 κ. εκ.

Homo habilis

θεωρείται απόγονος του **Australopithecus Africanus** όπως άλλωστε και ο **Australopithecus robustus**. Υπολογίζεται ότι εμφανίστηκε 2,5 εκατομμύρια χρόνια πριν, και μετά από 0,9 εκατομμύρια χρόνια αντικαταστάθηκε από τον **Homo erectus**. Η χωρητικότητα του κρανίου του ήταν περίπου 640 κ.εκ. Το συγκεκριμένο είδος δεν αμφισβητείται από κανέναν Εξελικτικό επιστήμονα ότι οπωσδήποτε ανήκει στον πρόγονο του σημερινού ανθρώπου.

Homo erectus

Υπολογίζεται ότι έζησε πριν από 1,6 έως 0,4 εκατομμύρια χρόνια- Σ' αυτό το είδος κατατάσσονται ευρήματα με χωρητικότητα εγκεφάλου από 750 έως 1225 κ. εκ. Πιθανολογείται η χρήση φωτιάς. Είναι το μόνο είδος ευρήματος που δεν βρέθηκε αποκλειστικά και μόνο στην Αφρική, όπως συνέβη με όλα τα προηγούμενα είδη.

Homo sapiens

Υπολογίζεται ότι πρωτοεμφανίστηκε 500 χιλιάδες χρόνια πριν. Η χωρητικότητα του κρανίου του ήταν περίπου 1200 κ. εκ. Το νεότερο απολίθωμα χρονολογείται πριν από 300 χιλιάδες χρόνια.

Homo sapiens neanderthalensis

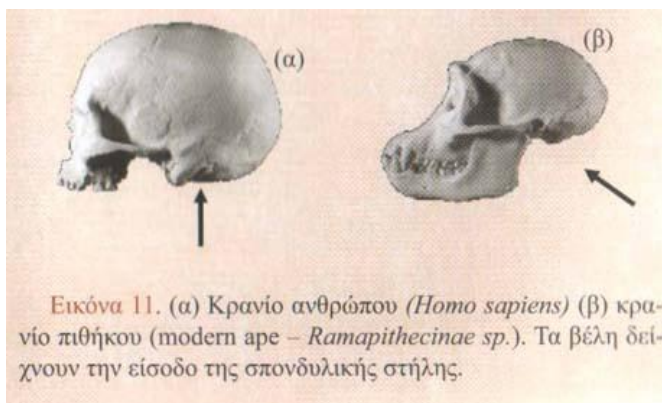
Υπολογίζεται ότι πρωτοεμφανίστηκε πριν από 230 χιλιάδες χρόνια (αν και τα αρχαιότερα ευρήματα χρονολογούνται μετά βίας πριν από 100 χιλιάδες χρόνια) και εξαφανίστηκε πριν από 30 χιλιάδες χρόνια. Η χωρητικότητα του κρανίου του ήταν περίπου 1450 κ. εκ. (μεγαλύτερη από το κρανίο του σημερινού ανθρώπου).

Homo sapiens sapiens

Υπολογίζεται ότι πρωτοεμφανίστηκε 120 χιλιάδες χρόνια πριν. Σ' αυτό το είδος έχουν κατατάξει οι Εξελικτικοί επιστήμονες το σημερινό άνθρωπο. Η χωρητικότητα του κρανίου του είναι περίπου 1350 κ. εκ.

Παρατηρήσεις - Ερωτήματα που ζητούν απάντηση

Πολλά μπορεί κάποιος να αντιπαράξει στα παραπάνω στοιχεία που παρουσιάζουν οι Εξελικτικοί, θα αναφερθούμε όμως σε ορισμένα μόνο από τα πολλά που θα μπορούσαμε να πούμε, για να μην δημιουργηθούν προβλήματα κατανόησης στον μέσο αναγνώστη.

Εικόνα 11. (α) Κρανίο ανθρώπου (*Homo sapiens*) (β) κρανίο πιθήκου (modern ape – *Ramapithecinae* sp.). Τα βέλη δείχνουν την είσοδο της σπονδυλικής στήλης.

Πριν όμως από οτιδήποτε άλλο, θεωρούμε σκόπιμο να κάνουμε μια σημαντική επισήμανση που θα διευκολύνει τις κρίσεις μας:

Η είσοδος της σπονδυλικής στήλης στο κρανίο των πιθήκων βρίσκεται στο **πίσω** μέρος του εγκεφάλου τους λόγω της τετράποδης στάσης τους [εικόνα 11 (β)]. Στον άνθρωπο όμως βρίσκεται στο κάτω μέρος του κρανίου του λόγω της όρθιας στάσης του σώματος του [εικόνα 11 (α)].

1. Η πρώτη παρατήρηση έχει να κάνει με το χρόνο εξαφάνισης του *Homo sapiens*, (300 χιλιάδες χρόνια πριν) και την εμφάνιση του απογόνου του, του ***Homo sapiens*** *neanderthalensis* (230 χιλιάδες χρόνια πριν. Σύμφωνα όμως με τα ευρήματα, το πολύ 100 χιλιάδες χρόνια πριν).

Ανάμεσα σ' αυτά τα δύο είδη υπάρχει ένα κενό **70 χιλιάδων χρόνων**, το λιγότερο. Για το διάστημα αυτό δεν έχει βρεθεί κάποιο απολιθώμα που θα μπορούσε να αποτελέσει τον συνδετικό κρίκο μεταξύ των δύο αυτών ειδών. Πώς, επομένως, προήλθε ο ***Homo sapiens*** *neanderthalensis*.

Εδώ θα ήταν ίσως χρήσιμο να μνημονεύσουμε την ύπαρξη πολλών δημοσιευμάτων, που δεν έχουν επίσης διαψευστεί, τα οποία αναφέρουν ότι υπήρξε μια μεγάλη προσπάθεια (που ξεκίνησε από τα τέλη του 19ου αιώνα και έληξε πριν από τριάντα περίπου χρόνια) να βρεθούν όσο το δυνατό περισσότεροι ιθαγενείς της Αυστραλίας.

Οι πιο πολλοί απ' αυτούς που βρέθηκαν τελικά θανατώθηκαν προκειμένου να εμπλουτίσουν ως πειραματικό υλικό πολλά επιστημονικά εργαστήρια! Θυσιάστηκαν δηλαδή κατά τρόπο απάνθρωπο στο βωμό της προσπάθειας να βρεθεί ο συνδετικός «**ελλείπων κρίκος**» (missing link), μια ενδιάμεση μεταβατική μορφή από τον πίθηκο στον άνθρωπο!!! Κάποιοι άλλοι πάλι ιθαγενείς... ταριχεύτηκαν(!), για να... «στολίσουν» όχι λίγα μουσεία Φυσικής Ιστορίας ανά την υφήλιο!... (βλέπε σχετικά στην ιστοσελίδα: www.answeringgenesis.org)

2. Η δεύτερη παρατήρηση έχει να κάνει με το είδος ***Homo erectus***. Σ' αυτό έχουν καταταγεί απολιθώματα με μεγάλο φάσμα χωρητικότητας εγκεφάλου (750-1225 κ.εκ.), πράγμα που σε κανένα άλλο είδος δεν συμβαίνει.

Ένα ακόμη επίσης ερωτηματικό πλανάται γύρω από την τεράστια διασπορά των απολιθωμάτων τους σε Αφρική, Ασία και Ευρώπη. **Πώς**, αλήθεια συνέβη η διασπορά αυτή από ένα είδος του οποίου ο πρόγονος (*Homo habilis*) δεν πέρασε ποτέ σε άλλη ήπειρο εκτός από την Αφρική όπου έζησε;

3. Η τρίτη παρατήρηση έχει να κάνει με τη χωρητικότητα του εγκεφάλου του ***Homo sapiens*** *neanderthalensis* (1450 κ. εκ.), που είναι μεγαλύτερη σε σχέση με εκείνη του σημερινού ανθρώπου (έχει βρεθεί και κρανίο στη Γαλλία με 1620 κ. εκ. χωρητικότητα). Τι είδους λοιπόν εξέλιξη μπορεί να θεωρηθεί η μείωση ενός τόσο ζωτικού μέρους (εγκεφάλου) σ' έναν οργανισμό, αφού είναι γεγονός πέρα από κάθε αμφισβήτηση για τους Εξελικτικούς ότι η χωρητικότητα του εγκεφάλου είναι μια σαφής απόδειξη της εξέλιξης του πιθήκου σε άνθρωπο;

4. Το επόμενο ερώτημα - παρατήρηση έχει να κάνει με το είδος *Homo habilis*. Αυτό το είδος παρουσιάζεται απ' όλους σχεδόν τους Εξελικτικούς ως ο αδιαμφισβήτητος πρόγονος του ανθρώπου, μια και πολλοί απ' αυτούς υποστηρίζουν ότι βρέθηκαν ενδείξεις πρωταρχικής ομιλίας (Foley, 2002). Ας παρατηρήσουμε την εικόνα του κρανίου στην πλάγια όψη του (εικόνα 11).

Με την επισήμανση ότι **λείπει** η κάτω γνάθος θεωρείται ήδη δεδομένο ότι η είσοδος της σπονδυλικής στήλης είναι αδύνατο να εισέρχεται από τη βάση του κρανίου (όπως θα έπρεπε υπό κανονικές συνθήκες να συμβαίνει σ' ένα πρόγονο του ανθρώπου), διότι τότε θα έπρεπε να εισχωρεί δια μέσου της κάτω σιαγόνας. Άρα, η πιθανότητα όρθιας στάσης σχεδόν εκλείπει και φαίνεται ότι το συγκεκριμένο είδος ενδεχομένως δεν περπατούσε όρθιο, τουλάχιστον σε μόνιμη βάση.

Επιπλέον, όμως, τα ευρήματα που κατατάσσονται στο είδος *Homo habilis* είναι τα περισσότερο αδιευκρίνιστα από κάθε άποψη. Αυτό συμβαίνει επειδή υπάρχει ένα τεράστιο χρονικό κενό μεταξύ των ευρημάτων του *Homo habilis* και του ***Homo erectus***, που καθιστά αδύνατη την στήριξη της Εξελικτικής θεωρίας. Στην αγωνία λοιπόν των Εξελικτικών επιστημόνων να καλύψουν όπως - όπως το χρονικό αυτό χάσμα, **κατατάσσουν** οποιοδήποτε εύρημα είναι παλαιοντολογικά αμφισβητούμενο στο είδος *Homo habilis*, θεωρώντας ότι με τον τρόπο αυτό θα καταφέρουν, ίσως, να «ενώσουν» την εξελικτική αλυσίδα.

Χαρακτηριστικός πάνω σ' αυτό είναι ο επίλογος του **C. D. Kreger** σε μια προσεγμένη μελέτη του για το είδος *Homo habilis*, όπου γράφει: «*Ούτε δύο επιστήμονες δεν υπάρχουν που να μπορούν να κατατάξουν όλα τα ευρήματα (που αναφέρονται ως **Homo habilis**) στο είδος αυτό. Λίγοι μπορούν να συμφωνήσουν ποια είναι τα χαρακτηριστικά (όχι απαραίτητα εξωτερικά) των **Homo habilis** και ακόμη αν αυτό το είδος ανήκει στο γένος **Homo** ή **Australopithecus**».*

5. Άλλο ένα ερώτημα - παρατήρηση που θα μπορούσε να τεθεί, αφορά στη σχέση μεταξύ του ***Australopithecus Africanus*** και των απογόνων του ***Homo habilis*** και

Australopithecus robustus. Μορφολογικά αλλά και βιολογικά (βλέπε χωρητικότητα εγκεφάλου) οι δύο - χρονικά σχεδόν ταυτισμένοι - αυτοί απόγονοι του **Australopithecus** Africanus διαφέρουν πάρα πολύ μεταξύ τους. Πώς λοιπόν από ένα είδος προέκυψαν δύο τόσο διαφορετικά είδη, που μάλιστα έζησαν παράλληλα; Οι συνθήκες προϋποθέσεις- συνθήκες, όπως σημαντικά διαφορετικό κλίμα, απομόνωση πληθυσμών, εντελώς διαφορετική διατροφή κ.ά., **δεν υπήρξαν καν**, για να μπορέσουν να επιφέρουν τόσο μεγάλες αλλαγές, αφού ο κοινός χώρος δράσης τους ήταν η ΝΑ. Αφρική.

Εδώ αξίζει να αναφέρουμε ένα γεγονός που συνέβη με ένα απολίθωμα κρανίου του είδους **Homo habilis**. Το 1972 ο παλαιοντολόγος Bernard Ngeneo ανακάλυψε στο Κοοβί Fora της Κένυας ένα κρανίο, που κατατάχθηκε λόγω μορφολογικών ομοιοτήτων στο είδος Homo habilis, αλλά υπολογίσθηκε ότι ήταν 3 εκατομμυρίων ετών (Leaky, 1973). **Αυτό πρακτικά σήμαινε ότι ήταν παλαιότερο είδος από τον προγονό του!** Έτσι λοιπόν, με συνοπτικές διαδικασίες και χωρίς εξηγήσεις το απολίθωμα καταγράφηκε ότι ήταν 1,9 εκατομμυρίων ετών, για να ταιριάζει προφανώς στην εξελικτική «αλυσίδα», που με μεγάλη επιτηδειότητα και επιτήδευση έφτιαχναν οι Εξελικτικοί (Foley, 2002).

6. Ένα τελευταίο ερώτημα, από τα πολλά που θα μπορούσαν να τεθούν, αφορά στον **Australopithecus** afarensis. Στην εικόνα 10 που έχουμε παραθέσει πιο πάνω, είναι εμφανέστατο ότι η σπονδυλική του στήλη εισέρχεται στο κρανίο από το πίσω μέρος (και όχι από το κάτω μέρος). Πώς είναι λοιπόν δυνατό να περπατούσαν όρθια τα μέλη του είδους αυτού; Εκτός βέβαια κι αν είχαν εξελιχθεί κατά τέτοιο τρόπο, από κάποιο προγονό τους, με σκοπό να κοιτάζουν... μόνο κάτω!

Κεφάλαιο 12

Οργανωμένη προπαγάνδα

Διαβάζοντας ένας καλοπροαίρετος αναγνώστης άρθρα, μελέτες ή δημοσιεύσεις Εξελικτικών επιστημόνων στο Διαδίκτυο (Internet) σχετικά με το υπό εξέταση θέμα μας, όχι μόνο δε θα βρει επιστημονική ακρίβεια και συνέπεια, αλλά θα βρει σωρεία αβλεψιών και περιπτώσεις εσκεμμένης παρασιώπησης αληθινών γεγονότων.

Πέρα όμως από τις αβλεψίες και την παρασιώπηση πραγματικών επιστημονικών γεγονότων και παρατηρήσεων, συναντά κανείς, παράλληλα, και μια οργανωμένη και συστηματική προσπάθεια να υποβιβάσουν, να γελοιοποιήσουν και να σπιλώσουν όσους προσπαθούν τεκμηριωμένα να αποδείξουν ότι η πολυδιαφημισμένη, αλλά και ετεροχρονισμένη πλέον, θεωρία της Εξέλιξης δεν προσφέρει, σήμερα πια, έγκυρες επιστημονικές απαντήσεις στο ερώτημα για την προέλευση της ζωής και δεν αποτελεί τίποτα περισσότερο από την προβολή ενός ετερόκλητου συνόλου διάφορων, διάσπαρτων χρονικά, στοιχείων. Τελικά εκείνο που απομένει στους Εξελικτικούς ως προσωπική τους βεβαιότητα είναι η «πίστη» τους ότι... δεν υπάρχει Θεός!

Παραδείγματα τέτοια μπορούμε να βρούμε πολλά, ειδικά στο Διαδίκτυο, που αποτελεί το πρόσφορο έδαφος για κείνους που θέλουν να κάνουν γρήγορες και φτηνές παρουσιάσεις.

Έτσι στην ιστοσελίδα <http://home.austarnet.com.au>, πριν από το κύριο άρθρο υπάρχει ένας υπέρτιτλος που λέει:

«Οι υπέρμαχοι της δημιουργίας λένε ότι η θεωρία της εξέλιξης είναι υπεύθυνη για όλες τις ασθένειες πάνω στη γη». Και συνεχίζει με τον πηχυσίο κύριο τίτλο: «Είναι επίσημο! Ο ρατσισμός είναι αναπόσπαστο μέρος του Δόγματος της δημιουργίας». Το κείμενο που ακολουθεί κάτω από τον κύριο τίτλο έχει ένα πλήθος ασυναρτησίες, παραπομπές σε άλλες ιστοσελίδες και αναφορές σε κράτη όπως η Ν. Αφρική στα χρόνια που στη χώρα αυτή επικρατούσαν οι φυλετικές διακρίσεις. Δεν είναι δυνατό βέβαια να εξαχθεί κάποιο λογικό νόημα απ' όλα όσα αναφέρονται εκεί, αλλά φυσικά μένει η εντύπωση του τίτλου...

Στην ιστοσελίδα www.talkorigins.org/faqs, μπορούμε να βρούμε τα σχόλια κάποιου J.Pieret για τον K.Hovind, ο οποίος προσφέρει 250.000 δολάρια Αμερικής σε όποιον του προσφέρει αποδείξεις που να συνηγορούν υπέρ της Εξέλιξης. Στο 12σέλιδο άρθρο του ο J.Pieret δεν κάνει σχεδόν καμιά αναφορά στο ζητούμενο, παρά μόνο προσπαθεί να αποδείξει ότι ο προσφέρων δεν έχει την οικονομική δυνατότητα να πληρώσει το προαναφερθέν ποσό!...

Στην ίδια ιστοσελίδα, σε άλλο σημείο, υπάρχει άρθρο που υπογράφουν ο R.Trott και ο J.Lippard και έχει τίτλο:

«Η δημιουργία υπαινίσσεται ρατσισμό;», με πολλές παραπομπές περί του ότι δήθεν στους υποστηρικτές της Δημιουργίας υποβόσκει ρατσισμός.

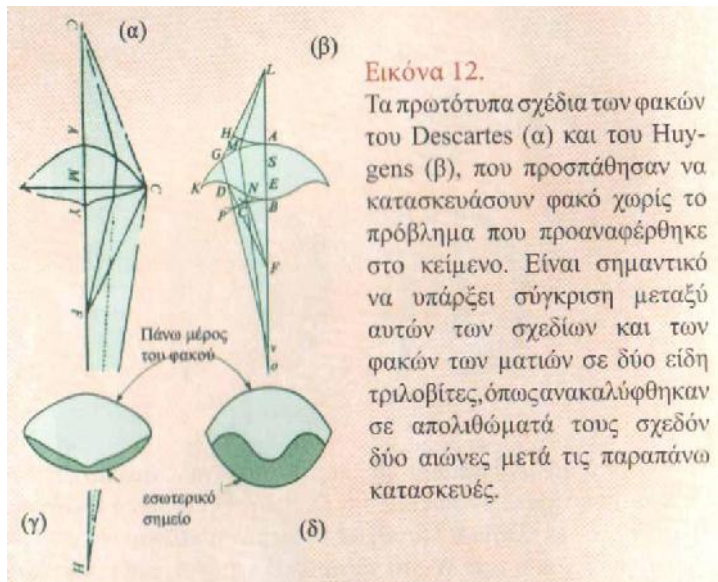
Όποια σκέψη κι αν κάνει, πάντως, κάποιος υγιώς σκεπτόμενος άνθρωπος για την αιτία που οδήγησε τους συγγραφείς των παραπάνω άρθρων να προβούν σ' αυτές τις ανυπόστατες υποθέσεις, δεν θα απέχει πολύ από την πραγματικότητα... Αλλά γιατί, αλήθεια, υπάρχει τόσο πολύ μένος από την πλευρά αυτών των επιστημόνων κατά του Δημιουργού θεού; Μήπως κάποιοι θέλουν να αποδείξουν ότι είναι σοφότεροι απ' Αυτόν; Ή μήπως θέλουν να μας πείσουν ότι επιστήμη και Θεός δεν μπορούν να

συνυάρξουν; Βέβαια για πολλούς απ' αυτούς τέτοια συνύπαρξη δεν είναι εφικτή - αλλά και δεν τους συμφέρει ιδεολογικά να είναι εφικτή. Πώς αλλιώς θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν τις αμέτρητες και απαράδεκτες - μέχρι «κανιβαλισμού» θα λέγαμε - πρακτικές τους στην περίπτωση των μεταλλαγμένων εργαστηριακά ζώων και φυτών;

Ας μην προχωρήσουμε όμως στην - αβίαστη - απάντηση αυτών των ερωτημάτων κι ας ακολουθήσουμε την επιστημονική μέθοδο, δηλαδή την παρατήρηση και την απόδειξη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

Μερικές ακόμη από τις αποδείξεις υπέρ της Δημιουργίας

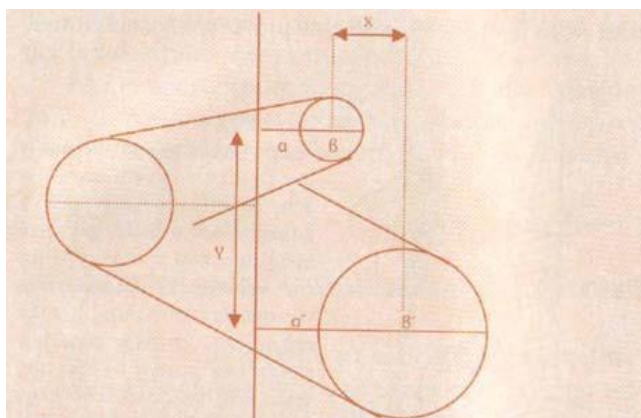

Εικόνα 12.
Τα πρωτότυπα σχέδια των φακών του Descartes (α) και του Huygens (β), που προσπάθησαν να κατασκευάσουν φακό χωρίς το πρόβλημα που προαναφέρθηκε στο κείμενο. Είναι σημαντικό να υπάρξει σύγκριση μεταξύ αυτών των σχεδίων και των φακών των ματιών σε δύο είδη τριλοβίτες, όπως ανακαλύφθηκαν σε απολιθώματά τους σχεδόν δύο αιώνες μετά τις παραπάνω κατασκευές.

Όπως είναι γνωστό, το ανθρώπινο μάτι αλλιώς αντιλαμβάνεται τα αντικείμενα στο κέντρο του ματιού κι αλλιώς στις άκρες του. Πολλοί ήταν εκείνοι που προσπάθησαν να λύσουν το πρόβλημα αυτό αφ' ότου εντοπίστηκε, εδώ και αιώνες, κατασκευάζοντας φακούς που να μην έχουν αυτή την ιδιαιτερότητα.

Έτσι, αρχικά ο Γάλλος φιλόσοφος και μαθηματικός Descartes (1596-1650) το 1637 και αργότερα ο Ολλανδός μαθηματικός Huygens (1629-1695) το 1690 δημοσίευσαν σχέδια φακών που δεν θα είχαν το πρόβλημα αυτό (βλέπε εικόνα 12 (α) και (β)).

Όμως, το 1975 οι καθηγητές Euan Clarkson (του πανεπιστημίου του Εδιμβούργου) και Riccardo Lavisetti (του πανεπιστημίου του Σικάγου) **ανακάλυψαν** μέσα στους φακούς των ματιών από **τριλοβίτες** ένα μικροσκοπικό όργανο [εικόνα 12 (γ) και (δ)] που εξαφάνιζε το πρόβλημα από τα μάτια αυτών των οργανισμών.

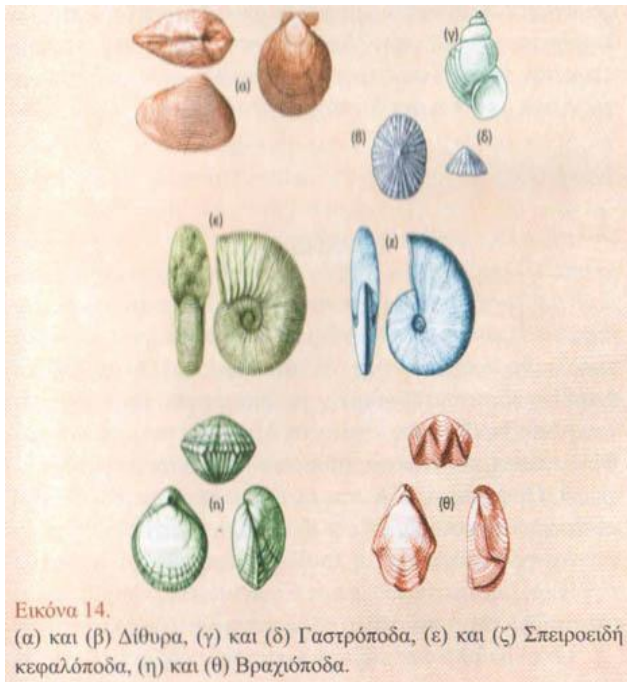
Εικόνα 13.
Σχηματική αναπαράσταση με κομψιότερη των αναλογιών του κελύφους οστρακόδερων από τον D. Raup. Ορίσε την αναλογία β'/β ως W, την αναλογία $a/(a+\beta)$ ως D και την αναλογία γ/x ως T. Αν για παράδειγμα η τιμή W στα γαστρόποδα ήταν 5, στα βραχιόποδα θα ήταν 1.000.000.

Εδώ πρέπει να σημειώσουμε ότι οι τριλοβίτες ήταν οργανισμοί που

πρωτοεμφανίστηκαν στην αρχή της Καμβρίου περιόδου, εκεί όπου κατά γενική ομολογία υπάρχει μια έξαρση εμφάνισης και διασποράς εξελιγμένων ζώων που προγονοί τους δεν έχουν βρεθεί ποτέ. **Πώς λοιπόν τόσο εξελιγμένα όργανα βρέθηκαν σε οργανισμούς, χωρίς αυτά να έχουν περάσει από πρωταρχικά στάδια εξέλιξης;** Και πώς τόσο εξελιγμένα όργανα δεν πέρασαν σε άλλες μορφές ζώων, αφού με βάση τη θεωρία της Εξέλιξης από τους τριλοβίτες θα μπορούσαν να δημιουργηθούν άλλα είδη οργανισμών;

Άλλη περίπτωση είναι του καθηγητή David Raup του πανεπιστημίου του Σικάγου που χρησιμοποιώντας κομπιούτερ κατόρθωσε να ανακαλύψει μια πολύ σημαντική αναλογία (εικόνα 13) στην κατασκευή του κελύφους πολλών οστρακόδερμων.

Γενικά ο Raup ανακάλυψε ότι για τα **γαστρόποδα** (gastropods), τα **σπειροειδή κεφαλόποδα** (coiled cephalopods), τα **δίθυρα** (bivalves) και τα **βραχιόποδα** (brachiopods) (εικόνα 14), οι τιμές των παραμέτρων W, D και T (βλέπε σχετικά για τις παραμέτρους τη λεζάντα της εικόνας 13) κυμαίνονται μεταξύ του 1 και του 1.000.000 για την πρώτη παράμετρο, από 0 έως 4 για την δεύτερη παράμετρο και από 0 έως 1 για την τρίτη παράμετρο.

Εικόνα 14.
(α) και (β) Δίθυρα, (γ) και (δ) Γαστρόποδα, (ε) και (ζ) Σπειροειδή κεφαλόποδα, (η) και (θ) Βραχιόποδα.

Βλέποντας λοιπόν αυτούς τους θαυμαστούς, από άποψη αναλογικότητας κατασκευής, οργανισμούς πολλά ερωτήματα μπορεί να μας δημιουργηθούν. **Πρώτα απ' όλα, γιατί δεν έχουν βρεθεί οι προγονοί τους, παρά τις απέλπιδες προσπάθειες των απανταχού παλαιοντολόγων;** Επομένως, είναι λογικό να συνεχίζουν πολλοί επιστήμονες να υποστηρίζουν την εξέλιξη ενός και του ίδιου κυττάρου σε ό,τι έμβιο βλέπουμε σήμερα; Αλλά πέρα απ' όλα τούτα, αυτή η θαυμαστή αναλογικότητα, που δεν χαλάει σε καμιά περίοδο της ύπαρξης των οργανισμών της εικόνας 14, μέχρι και την εξαφάνιση μερικών απ' αυτά, είναι λογικό να υποστηρίζει αναπόδεικτα κάποιος επιστήμονας ότι έγινε τυχαία; Αν λοιπόν τα γεγονότα αυτά δεν δείχνουν ξεκάθαρα και πρωτίστως την ύπαρξη ενός Θεού δημιουργού, που τα δημιούργησε όλα με τόσο σοφία, τότε τι άλλο μπορεί να δείχνουν;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

Συμπέρασμα

Μετά από όλα τα προαναφερθέντα, αν ήθελε κάποιος να οδηγηθεί σ' ένα συμπέρασμα, πολύ εύκολα θα κατέληγε στο ότι όλα όσα ειπώθηκαν από το Δαρβίνο και συντηρήθηκαν με διάφορους τρόπους από τους Νεοδαρβινιστές είναι ένα σύνολο εσκεμμένων λαθών, επιστημονικών παραβιάσεων και απόκρυψης στοιχείων. Πρωτίστως σ' όλους αυτούς ενυπάρχει (φανερὰ ή αδιόρατα) η πεποίθηση ότι Θεός-Δημιουργός δεν υπάρχει και γίνεται φανερή η επιδίωξη πως στο βωμό αυτής της θέσης πρέπει να θυσιαστούν τα πάντα, ακόμη και η επιστήμη, την οποία επαγγέλλονται ότι υπηρετούν!...

Οι **αυθαιρέτες** αυτές ακατάπαυστες ερμηνείες και γενικεύσεις - αν όχι μεθοδεύσεις - των Εξελικτικών επιστημόνων, μας οδηγούν στο συμπέρασμα ότι τουλάχιστον το δεύτερο μισό του 20ου αιώνα αντιλήφθηκαν ξεκάθαρα πως δεν υπάρχει πλέον γι' αυτούς τίποτα καλύτερο να πράξουν από το να κωλυσιεργούν προκειμένου να κερδίζουν χρόνο μέχρι την τελική απογύμνωση και ανατροπή των αναπόδεικτων θεωριών τους. Τις αναπόδεικτες όμως θέσεις τους τις πρόβαλαν και τις

ισχυροποίησαν τόσο μεθοδικά, ώστε διαμόρφωσαν ακόμη και τη γνώμη ανυποψίαστων νέων υποψήφιων επιστημόνων, οδηγώντας τους σε αλλότριες ιδεολογικές ατραπούς (στον αγνωστικισμό και τον αθεϊσμό). **Περιπτώσεις προσπαθειών συνειδητής εξαπάτησης του επιστημονικού κόσμου (από τους Εξελικτικούς) δεν μας είναι καθόλου άγνωστες, όπως για παράδειγμα εκείνης του Γερμανού βιολόγου E.Haeckel (1834-1919) - το παραδέχθηκε τελικά κι ο ίδιος στις 29-1-1908 με ολασέλιδο άρθρο του στην εφημερίδα «Volk-Zeitung» - ο οποίος περιφρονώντας κάθε στοιχειώδες καθήκον επιστημονικής δεοντολογίας και δείχνοντας ασέβεια προς την επιστήμη και την αλήθεια, πλαστογράφησε με το ίδιο φωτογραφικό κλισέ τα έμβρυα γουρουνιού, μοσχαριού, κουνελιού και ανθρώπου για να αποδείξει τάχα τον...κοινό τους πρόγονο!**

Άλλη παρόμοια συνειδητή προσπάθεια εξαπάτησης είναι εκείνη που έχει σχέση με τη δόλια παραποίηση ενός μετεωρίτη που έπεσε στη Γαλλία, στον οποίο κάποιοι άγνωστοι πρόσθεσαν γήινο οργανικό υλικό, με σκοπό να δείξουν -ή να «αποδείξουν» -ότι η προέλευση της ζωής προήλθε από... άλλο **πλανήτη!** Τελικά και η απάτη αυτή αποκαλύφθηκε από το περιοδικό «Scientific American» στο τεύχος του Ιανουαρίου 1965.

Την «εικονική πραγματικότητα», όμως, που επικρατεί στις τάξεις των υποστηρικτών της θεωρίας της Εξέλιξης, την παρουσιάζει με τον καλύτερο τρόπο ο παγκόσμια γνωστός βιολόγος και τώως διευθύνων σύμβουλος του Commonwealth institute of Biological Control του Καναδά **dr. W.R.Thompson**, Στην εισαγωγή που κάνει ο ίδιος στην εκατοστή επανέκδοση του βιβλίου «The Origin of Species» του Δαρβίνου, γράφει: «Ο Δαρβίνος δεν έδειξε ότι τα είδη προήλθαν από Φυσική Επιλογή, Αλλά έδειξε πως αυτό θα μπορούσε, να είχε συμβεί. Και όπως αυτός πείσθηκε, μπορούσε κι άλλους να πείσει.»»